

مقایسه اثربخشی درمان مبتنی بر ذهن آگاهی و درمان شناختی رفتاری بر کاهش درد بیماران مبتلا به سردردهای میگرنی

Comparing the effectiveness of mindfulness-based therapy and cognitive behavioral therapy on reducing pain in patients with migraine headaches

Fahimeh Mousa Zadeh

PhD student in psychology, Department of Clinical Psychology, Faculty of Educational Sciences and Psychology, Islamic Azad University, Rudehen Branch, Tehran, Iran.

Rahim Davari*

Assistant Professor, Department of Psychology, Faculty of Educational Sciences and Psychology, Islamic Azad University, Rudehen Branch, Tehran, Iran.
Dr.davari_rahim@yahoo.com

Afsaneh Taheri

Assistant Professor, Department of Psychology, Faculty of Educational Sciences and Psychology, Islamic Azad University, Rudehen Branch, Tehran, Iran.

فهیمة موسی زاده

دانشجوی دکتری روان شناسی، گروه روانشناسی بالینی، دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد رودهن، تهران، ایران.

رحیم داوری

استادیار، گروه روانشناسی، دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد رودهن، تهران، ایران.

افسانه طاهری

استادیار، گروه روانشناسی، دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد رودهن، تهران، ایران.

Abstract

The purpose of this study was to compare the effectiveness of mindfulness-based therapy with cognitive behavioral therapy in reducing pain in patients with migraine headaches. The research method was semi-experimental with a pre-test-post-test design and a one-month follow-up with a control group. The statistical population of the research was women suffering from chronic migraine headaches who had visited Sari hospitals in 1400. 45 people were selected by convenience sampling and randomly assigned to three groups (15 people in each group). The research tool included the short-form McGill pain questionnaire (SF-MPQ-2) by Dworkin et al. (2009). One group received mindfulness therapy and one group received cognitive behavioral therapy in 8 sessions (one session of 90 minutes each week). During the implementation of the research, the control group did not receive any intervention. Repeated measurement analysis of variance was used to analyze the data. The results showed that in the post-test and follow-up stage of pain intensity and its components (sensory perception of pain, emotional perception of pain, perception of pain evaluation, various pains), the mean of both experimental groups is lower than the control group ($P < 0.01$) and the mean of the cognitive behavioral group is lower than the group of mindfulness-based therapy ($P < 0.05$). The results of the research showed the preference for using cognitive behavioral therapy compared to mindfulness therapy to improve pain in patients with migraine headaches by psychologists and migraine headache treatment centers.

Keywords: Migraine headache, mindfulness treatment, cognitive behavioral therapy.

چکیده

هدف پژوهش حاضر مقایسه اثربخشی درمان مبتنی بر ذهن آگاهی با درمان شناختی رفتاری در کاهش درد بیماران مبتلا به سردردهای میگرنی بود. روش پژوهش نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون-پس آزمون با گروه گواه و پیگیری یک ماهه بود. جامعه آماری پژوهش زنان مبتلا به سردرد میگرنی مزمن بود که به بیمارستان‌های شهر ساری در سال ۱۴۰۰ مراجعه کرده بودند. ۴۵ نفر با نمونه‌گیری دردسترس انتخاب شدند و به صورت تصادفی در سه گروه (هر گروه ۱۵ نفر) گمارده شدند. ابزار پژوهش شامل پرسشنامه تجدید نظر شده درد مک‌گیل (SF-MPQ-2) دورکین و همکاران (۲۰۰۹) بود. یک گروه درمان ذهن آگاهی و یک گروه درمان شناختی رفتاری را در ۸ جلسه (هر هفته یک جلسه ۹۰ دقیقه‌ای) دریافت کردند. در حین اجرای پژوهش گروه گواه مداخله‌ای دریافت نکرد. برای تحلیل داده‌ها از تحلیل واریانس اندازه‌گیری مکرر استفاده گردید. نتایج نشان داد در مرحله پس‌آزمون و پیگیری شدت درد و مولفه‌های آن (ادراک حسی درد، ادراک عاطفی درد، ادراک ارزیابی درد، دردهای متنوع و گوناگون) میانگین هر دو گروه آزمایش از گروه گواه کمتر است ($P < 0.01$) و میانگین گروه شناختی رفتاری کمتر از گروه درمان مبتنی بر ذهن آگاهی است ($P < 0.05$). نتایج پژوهش بیانگر اولویت استفاده از درمان شناختی رفتاری در مقایسه با درمان ذهن آگاهی برای بهبود درد در بیماران مبتلا به سردردهای میگرنی توسط روان‌شناسان و مراکز درمان سردردهای میگرنی بود.

واژه‌های کلیدی: سردرد میگرنی، درمان ذهن آگاهی، درمان شناختی رفتاری.

میگرن یکی از بیماری‌های شدید مغز و اعصاب است، که در آن سردردهای ملایم یا شدید پی در پی رخ می‌دهد. شدت سردرد در افراد مبتلا به حدی است که فرد را از انجام فعالیت‌های روزمره خود ناتوان می‌کند. سردردهای میگرنی مکرر، بسیار شدید، ناتوان کننده و خسته کننده هستند (ایگنبروت^۱ و همکاران، ۲۰۲۱). از شیوع تقریباً ۲۲ درصدی سردرد در جامعه ایران، ۱۰ درصد آن تقریباً از نوع سردرد میگرنی است که پیامدهای معناداری مانند غیبت شغلی، مراجعه به پزشک و ناتوانی در انجام کارهای روزمره در طی سردرد را به همراه دارد (ابراهیمی و همکاران، ۱۳۹۷). ناتوانی قابل توجه در زندگی روزمره این بیماران تا حدود زیادی به دلیل درد و علائم مرتبط با آن است (اوریتس^۲ و همکاران، ۲۰۲۰). درد از نظر طول مدت به درد حاد^۳ و درد مزمن^۴ تقسیم می‌شود. درد حاد با آسیب‌دیدگی بافتی ایجاد می‌شود و گیرنده‌های حسی درد را فعال می‌کند (مانند، زخم، جراحی، بیماری)، معمولاً کوتاه مدت هستند و هنگامی که آسیب برطرف می‌شود، درد نیز از بین می‌رود. درد مزمن که در بیماران میگرنی نمایان می‌شود، دردی است که اغلب به وسیله یک آسیب فراخوانی می‌شود؛ اما با از بین رفتن عوامل اصلی درد، معمولاً به مدت طولانی باقی می‌ماند و نمی‌توان آن را به وسیله اصول آسیب‌شناسی توضیح داد (وانگ^۵ و همکاران، ۲۰۱۹). مشخص نبودن عوامل سردردهای میگرنی تا حدودی باعث شده که درمان میگرن دشوار باشد و گزینه‌های درمان دارویی فعلی عوارض جانبی ناخواسته زیادی داشته باشند و حتی سردرد را در مبتلایان به میگرن مزمن تشدید کنند. این امر باعث شده است که بسیاری از پزشکان و محققان به سایر اشکال درمانی به عنوان یک منبع جایگزین برای مدیریت درد و التیام برای کسانی که از میگرن مقاوم به درمان دارویی استاندارد رنج می‌برند روی آورد (المتولی^۶ و همکاران، ۲۰۲۰). با توجه به اینکه در کنار عوامل زیستی و فیزیکی، عوامل روان‌شناختی مانند نگرانی، ترس و استرس نیز می‌تواند فعال کننده سردردهای میگرنی باشند، بنابراین بر ضرورت و اهمیت درمان‌های روان‌شناختی برای بهبود این بیماری تاکید شده است (اوریتس و همکاران، ۲۰۲۰).

درمان مبتنی بر ذهن آگاهی یکی از درمان‌های روان‌شناختی است که اخیراً برای کاهش علائم دردهای بیماران میگرنی پیشنهاد شده است (ولز^۷ و همکاران، ۲۰۲۱). درمان مبتنی بر ذهن آگاهی یک درمان استاندارد شده است که آگاهی لحظه ای را با کاهش قضاوت ادراکی حسی آموزش می‌دهد و با بهبود بسیاری از شرایط درد مزمن همراه است (چرکین^۸ و همکاران، ۲۰۱۶). ذهن آگاهی ممکن است به ویژه برای میگرن، موثر باشد؛ این امر از آن جهت است که پاسخ‌های عاطفی به استرس، شایع‌ترین محرک میگرن است (پروکا^۹، ۲۰۱۴؛ کرسول^{۱۰} و همکاران، ۲۰۱۴). در حالی برخی از نتایج بدست آمده ایمنی، امکان‌پذیری و مزایای اولیه کاربرد درمان ذهن آگاهی را برای بیماران میگرنی نشان می‌دهند (زانگ^{۱۱} و همکاران، ۲۰۱۷؛ ولز^{۱۲} و همکاران، ۲۰۲۰)، اما رویکردهای استاندارد شده و دقیق که نشان دهنده اثربخشی بیشتر این درمان در مقایسه با دیگر درمان‌های روان‌شناختی باشد، به چشم نمی‌خورد (ولز و همکاران، ۲۰۲۱). نتایج یک فراتحلیل اخیراً نشان داده که اگر چه هیچ مطالعه‌ای در مورد مقایسه اثربخشی بین ذهن آگاهی و درمان شناختی-رفتاری به عنوان رایج‌ترین درمان روان‌شناختی مورد استفاده برای بیماران میگرنی وجود ندارد، اما به نظر می‌رسد که مداخلات ذهن آگاهی نسبت به مراقبت‌های معمول پزشکی اثربخشی بیشتری دارد (پاردوس - گاسکون^{۱۳} و همکاران، ۲۰۲۱). در برخی موارد نیز نشان داده شده که این درمان در مقایسه با دیگر درمان‌ها نظیر آموزش ریلکسیشن اثربخشی کمتری دارد (ایزدی خواه و همکاران، ۱۳۹۹) و یا تفاوت معناداری با درمان‌های رایج ندارد (افضلی و همکاران، ۱۳۹۹؛ ولز و همکاران، ۲۰۲۱). این نتایج گاه متناقض، ضرورت مقایسه اثربخشی درمان ذهن آگاهی را با یک

1 Eigenbrodt
2 Urits
3. acute pain
4. chronic pain
5 Wang
6 El-Metwally
7 Wells
8 Cherkin
9 Peroutka
10 Creswell
11 Zhang
12 Wells
13 Pardos-Gascón

مداخله استاندارد و با حمایت کافی تجربی نظیر درمان شناختی رفتاری (پاردوس - گاسکون و همکاران، ۲۰۲۱) جهت اطمینان از اثربخشی کفایت‌کننده آن بیشتر می‌کند.

درمان شناختی رفتاری درمانی است که از عوامل شناختی برای بهبود اختلالات روانی و پریشانی روانی استفاده می‌کند (کازانتزیس^۱ و همکاران، ۲۰۱۸). این درمان به عنوان خط اول درمان‌های روان‌شناختی به تنهایی و یا در ترکیب با درمان‌های دارویی برای بیماران میگرنی پیشنهاد شده است (انگ^۲ و همکاران، ۲۰۱۷؛ بی^۳ و همکاران، ۲۰۲۱). در این درمان بر نقش شناخت در بروز تغییرات رفتاری و عاطفی تأکید می‌شود (دابسون و دابسون^۴، ۲۰۱۸). درمان شناختی رفتاری نوعی شیوه درمانی سازمان یافته کوتاه مدت و معطوف به مشکل است که هدف آن تعدیل شناخت‌های نادرست و غیرمنطقی با استفاده از تکنیک‌های شناختی مانند اصلاح تفکرهای ناکارآمد و یا تکنیک‌های رفتاری مانند فعال‌سازی رفتاری، تقویت و شکل‌دهی رفتار است (کازانتزیس و همکاران، ۲۰۱۸). نتایج بدست آمده از یک فراتحلیل نشان داده که مداخله شناختی رفتاری حدود ۴۳ درصد از شدت درد را در بیماران مبتلا به دردهای مزمن می‌کاهد (نورل^۵ و همکاران، ۲۰۱۶). به نظر می‌رسد که درمان شناختی رفتاری با کاهش فاجعه‌سازی بیمار و افزایش خودکارآمدی بیمار برای مدیریت درد، مشکلات درد مزمن مفید هستند و درمان ذهن‌آگاهی با افزایش ذهن‌آگاهی و پذیرش درد برای بیماران درد مزمن کارایی دارد (تورنر^۶ و همکاران، ۲۰۱۶). این دیدگاه‌ها نشان می‌دهد که مکانیزم‌های اثرگذاری ای دو درمان برای کاهش درد تا حدودی متفاوت هستند. نتایج یک فراتحلیل نشان داد که پژوهش‌های پیشین اگرچه در نشان دادن تفاوت در اثربخشی این دو درمان ناتوان بوده‌اند، اما نتایج حاکی از اثربخشی هر دو درمان در کاهش ادراک درد بوده است (خو^۷ و همکاران، ۲۰۱۹). اگر چه بررسی تفاوت اثربخشی درمان ذهن‌آگاهی و درمان شناختی رفتاری برای بیماران میگرنی صورت نگرفته است، با این حال نشان داده شده که هر دو درمان هم در مدیریت درد و هم در مدیریت موقعیت‌های استرس‌زا که می‌تواند باعث ایجاد سردرد می‌شود، اثربخش هستند (فیدا^۸ و همکاران، ۲۰۱۹). همچنین نشان داده شده که هر دو درمان در بهبود سرمایه عاطفی در بیماران میگرنی اثربخش است (الهام و همکاران، ۱۴۰۱).

در مجموع به نظر می‌رسد که شیوع سردردهای میگرنی نگران‌کننده است و تجربه دردهای مزمن و ناتوانی از جمله چالش‌های اساسی این بیماران است که زندگی روزمره آنها را مختل کرده است. نتایج پژوهش‌ها و بررسی‌های صورت گرفته که به آن اشاره گردید، تا حدودی حاکی از این است که درمان‌های دارویی به تنهایی نمی‌تواند برای کاهش درد این بیماران کفایت‌کننده باشد. در همین راستا با توجه به نقش عوامل روان‌شناختی به عنوان عوامل فعال‌کننده سردردهای میگرنی، بنابراین شناسایی مداخله‌های کارآمد روان‌شناختی، می‌تواند برای بهبود و کاهش شدت درد این بیماران کمک‌کننده باشد. با توجه به اینکه درمان شناختی رفتاری و ذهن‌آگاهی از مکانیزم‌ها و تکنیک‌های متفاوتی جهت درمان استفاده می‌کنند و از سوی دیگر نیز به مقایسه اثربخشی این دو درمان بر روی کاهش درد بیماران میگرنی پرداخته نشده است، بنابراین هدف پژوهش حاضر مقایسه اثربخشی درمان مبتنی بر ذهن‌آگاهی و درمان شناختی رفتاری بر کاهش درد بیماران مبتلا به سردردهای میگرنی بود.

روش

روش پژوهش حاضر نیمه آزمایشی با طرح پیش‌آزمون - پس‌آزمون و گروه گواه با دوره پیگیری یک ماهه بود. جامعه آماری پژوهش زنان مبتلا به سردرد میگرنی مزمن بود که به بیمارستان‌های شهر ساری در سال ۱۴۰۰ مراجعه کرده و تشخیص ابتدای آنها به سردردهای میگرنی توسط پزشک متخصص تأیید شده بود. با در نظر گرفتن این مورد که حداقل حجم نمونه مورد نیاز برای مطالعات آزمایشی ۱۵ نفر است (کوئن^۹ و همکاران، ۲۰۰۲، ص ۱۵۷) از میان افراد واجد ملاک ورود که پس از ارائه توضیحات لازم درماتر، اعلام

1 Kazantzis

2 Ng

3 Bae

4 Dobson & Dobson

5 Knoerl

6 Turner

7 Khoo

8 Faedda

9 Queen

مقایسه اثربخشی درمان مبتنی بر ذهن آگاهی و درمان شناختی رفتاری بر کاهش درد بیماران مبتلا به سردردهای میگرنی
Comparing the effectiveness of mindfulness-based therapy and cognitive behavioral therapy on reducing pain in...

رضایت کردند برای شرکت در پژوهش، تعداد ۴۵ به صورت نمونه‌گیری دردسترس انتخاب شدند و به صورت تصادفی با روش قرعه‌کشی در سه گروه (هر گروه ۱۵ نفر) گمارده شدند. معیارهای ورود به پژوهش عبارت بودند از: رضایت آگاهانه از شرکت در پژوهش، سکونت در شهر ساری، عدم دارا بودن اختلالات بالینی دیگر به تشخیص روانپزشک، عدم مصرف داروهای روانپزشکی، عدم دریافت آموزش‌ها و درمان‌های روانشناختی قبل از ورود به پژوهش، داشتن حداقل ۲۵ سال سن و دارای سواد خواندن و نوشتن. ملاک‌های خروج از پژوهش عبارت بودند از، غیبت بیش از ۲ جلسه متوالی، همکاری نکردن با درمانگر و انجام ندادن تکلیف اصلی پیشنهاد شده توسط درمانگر و انصراف از پژوهش. علاوه بر رضایت آگاهانه و محرمانه نگه‌داشتن اطلاعات شرکت‌کنندگان، همچنین امکان دریافت هر یک از مداخله‌ها برای گروه گواه به صورت رایگان دیگر ملاحظه اخلاقی پژوهش حاضر بود. در نهایت برای تجزیه و تحلیل داده‌های پژوهش از روش تحلیل واریانس آمیخته به کمک نرم افزار SPSS نسخه ۲۵ استفاده شد.

ابزار سنجش

پرسشنامه تجدید نظر شده درد مک‌گیل (SF-MPQ-2): این پرسشنامه در سال ۲۰۰۹ توسط دورکین^۲ و همکاران به منظور بسط و تکمیل پرسشنامه قدیمی مک‌گیل با اضافه کردن نشانه‌های هر دو نوع درد نوروپاتی و غیر نوروپاتی در ۲۲ ماده، بر روی ۸۸۲ نفر که دارای نشانه‌های متنوع درد بودند و همچنین ۲۲۶ بیمار مبتلا به دیابت با درد نوروپاتی که در آزمایش بالینی تصادفی شرکت کرده بودند، مورد بررسی قرار گرفت. پرسشنامه بر روی یک لیکرت ۱۱ درجه‌ای (۰ تا ۱۰) شدت، تنوع درد و درد حسی و عاطفی را ارزیابی می‌کند. یافته‌های سازندگان نشان دهنده‌ی روایی و پایایی قابل قبول این پرسشنامه بود. نتایج تحلیل عاملی اکتشافی و تأییدی حاکی از وجود چهار خرده مقیاس درد پیوسته، درد متنوع، درد نوروپاتی و درد عاطفی بود. ضریب آلفا کرونباخ به ترتیب ۰/۸۷، ۰/۸۷، ۰/۸۳ و ۰/۸۶ گزارش شده است. همچنین دورکین و همکاران (۲۰۱۵) مقدار آلفای کرونباخ نمره کل و خرده‌مقیاس‌های پرسشنامه را ۰/۷۷ تا ۰/۹۳ و مقدار روایی همگرایی نمره کل و خرده مقیاس‌های پرسشنامه را با پرسشنامه کوتاه درد ۰/۲۴ تا ۰/۳۵ (P=۰/۰۰۱) گزارش دادند. در ایران تنهایی و همکاران (۱۳۹۱) این پرسشنامه را هنجاریابی کرده‌اند و مقدار آلفای کرونباخ بدست آمده برای خرده مقیاس‌های پرسشنامه و نمره کل آن را بین ۰/۷۸ تا ۰/۹۵ گزارش داده‌اند. برای تایید روایی افتراقی پرسشنامه نیز نتایج نشان داد که این پرسشنامه و ابعاد آن در تمیز بیماران دارای درد و فاقد درد به صورت معناداری عمل می‌کند (P<۰/۰۱). در پژوهش حاضر مقدار آلفای کرونباخ نمره کل و خرده مقیاس‌های آن بین ۰/۷۱ تا ۰/۸۴ بدست آمد.

مداخله ذهن آگاهی طبق پروتکل بایر (۲۰۰۶) در ۸ جلسه ۹۰ دقیقه‌ای به صورت هفته‌ای یکبار برای یکی از گروه‌های آزمایش اجرا گردید. خلاصه مداخله اجرا شده در جدول ۱ ارائه شده است.

جدول ۱: خلاصه پروتکل جلسات آموزش ذهن آگاهی

اهداف	عناوین جلسات	جلسات
ابتدا اجرای پیش‌آزمون و سپس معرفی آموزش ذهن آگاهی و تعریف آن و توضیح پیرامون علت اجرای این دوره آموزشی برای بیماران مبتلا به سردردهای میگرنی، توضیح پیرامون چگونگی برنامه‌ریزی برای تمرینات ذهن آگاهی و گنجاندن این تمرینات در زندگی روزانه، مشارکت بیماران مبتلا به سردردهای میگرنی و یادداشت‌های روزانه درباره تمرین ذهن آگاهی،	اجرای پیش‌آزمون و آشنایی با درمان ذهن آگاهی	جلسه اول
صحبت در مورد تجربه شرکت کنندگان در مورد ذهن آگاهی، تمرین تنفس آگاهانه و آموزش تنفس شکمی، تمرین ذهن آشفته در برابر ذهن آرام با کمک بطری اکلیلی.	شروع برنامه آموزشی ذهن آگاهی	جلسه دوم
صحبت در مورد تجربه شرکت کنندگان از ذهن آگاهی و تکرار تنفس ذهن آگاهانه و آموزش بادی اسکن.	انجام تکالیف ذهن آگاهی	جلسه سوم
تکرار تمرینات پایه تنفسی و آموزش آگاهی نسبت به زمان حال با کمک تمرین لیوان آب.	اجرای درمان ذهن آگاهی با مثال	جلسه چهارم
صحبت در مورد تجربه شرکت کنندگان از تمرینات ذهن آگاهی و آموزش خوردن ذهن آگاهانه به همراه تکرار تمرین تنفس ذهن آگاهانه و بادی اسکن.	استفاده از تجربه آزمودنی‌ها و آموزش ذهن آگاهی	جلسه پنجم

1 Short-Form Mc Gill Pain Questionnaire (SF-MPQ-2)

2 Dworkin

جلسه ششم	انجام تمرینات ذهن آگاهی	تکرار تمرینات پایه تنفسی و تکرار تمرین خوردن ذهن آگاهانه و آموزش تمرین بوییدن ذهن آگاهانه و لمس کردن ذهن آگاهانه و انجام حرکات کششی ذهن آگاهانه.
جلسه هفتم	مرور تمرینات جلسه قبل	مرور تمرینات جلسات قبل، آموزش تمرین گوش دادن ذهن آگاهانه و انجام تمرین ذهن آگاهی نسبت به افکار "مراقبه رودخانه روان"، "تخته سفید نانوخته"، "ورود به شکاف بین افکار".
جلسه هشتم	جمع بندی و اجرای پس‌آزمون	تکرار تمرینات پایه تنفسی و بادی اسکن، انجام تمرین ذهن آگاهی "عوض کردن کانال" و "افکار خودآیند منفی". مرور تمرینات جلسات قبل و آموزش مراقبه ذهن آگاهی نسبت به هیجانات و بازی "من احساس می‌کنم" و یادداشت‌نویسی یا نقاشی درباره احساسات و هیجانات. مرور جلسات قبل، جمع‌بندی و نتیجه‌گیری نهایی، تشکر از گروه و ختم جلسه و در نهایت اجرای پس‌آزمون.

برای گروه آزمایش درمان شناختی- رفتاری، ۸ جلسه مداخله درمان شناختی رفتاری براساس پروتکل پیشنهادی هازلت- استیونز (۲۰۰۳) در ۸ هفته پیاپی و هر جلسه با مدت تقریبی ۹۰ دقیقه اجرا گردید که خلاصه آن در جدول ۲ ارائه شده است.

جدول ۲: خلاصه جلسات درمان مبتنی بر درمان شناختی رفتاری

جلسات	عناوین جلسات	اهداف
جلسه اول	خوش آمدگویی	- بحث راجع به مکان برگزاری، تعداد جلسات، زمان هر جلسه و مطرح کردن قوانین و مقررات - بحث کردن راجع به مدل زیستی-روانی-اجتماعی که حل مشکلات سردردهای میگرنی را یک بیماری بیولوژیک می‌داند که عوامل چندگانه در شروع و تداوم آن نقش دارد. - کمک برای دستیابی به مفهومی تازه از حل مشکلات بیماران مبتلا به سردردهای میگرنی - جمع‌بندی و خلاصه مطالب به کمک مراجع.
جلسه دوم	توضیح تن‌آرامی به عنوان تکنیکی برای کاهش برانگیختگی اشاره به نقش آن در جلوگیری از سردردهای شدید.	- آموزش تنفس رویکردهای کنترل و بهبود زندگی زناشویی. - آموزش عملی آرامی.
جلسه سوم	معرفی باورها و افکار منفی و بیان تأثیر آنها بر مشکلات سردرد بیماران	- معرفی تکنیک‌ها و راهبردهای شناسایی و یادداشت برداری افکار ناکارآمد منفی در طول هفته و تمرین در منزل.
جلسه چهارم	معرفی و توضیح روش‌های ارزیابی و اصلاح افکار ناکارآمد	- تمرین چالش عملی با افکار و باورهای غیرمنطقی در جلسه درمان. - ارائه تکالیف خانگی در راستای ثبت افکار خودآیند منفی و چالش با آنها.
جلسه پنجم	توضیح و معرفی مهارت‌های مقابله با مشکلات از طریق ایجاد تغییر در افکار و هیجانات مؤثر بر سردردهای میگرنی	- آموزش و تمرین راهبردهای توجه برگردانی از سردرد در راستای آموزش مهارت‌های مقابله با سردردهای میگرنی. - ارائه تکالیف خانگی در راستای استفاده از تکنیک‌های توجه برگردانی از سردردهای شدید.
جلسه ششم	توضیح چرخه فعالیت‌های تفریحی و فعالیت برای فراموشی سردردها	- بحث درباره فواید استفاده از این چرخه در منزل و محل کار و ثبت آن.
جلسه هفتم	آموزش مراحل مدیریت بر زمان به عنوان راهبردی برای مقابله با تنش و فشار محیطی: الف) مرحله انتخاب هدف ب) مرحله اولویت‌بندی اهداف به روش (ABXΔE ج) در نظر گرفتن زمان‌های حداکثر کارآیی با توجه به سوابق شخصی در تعیین اولویت‌ها د) اجرای مراحل نامبرده	- بحث راجع به اینکه در بسیاری از موارد برنامه ریزی فعالیت‌ها به عنوان شیوه‌ای برای کاهش اتلاف وقت در نظر گرفته می‌شود. - برنامه‌ریزی فعالیت‌ها همچنین باعث کاهش افکار ناکارآمد و عواطف ناخوشایند همراه با آن و بهبود و افزایش تعاملات و فعالیت‌های اجتماعی است.
جلسه هشتم	دریافت بازخورد در جلسات درمان شناختی رفتاری و تأثیر آن بر فرد	- بحث راجع به نزدیک شدن به به پایان جلسات و لزوم تمرین و مهارت‌های آموخته شده در منزل برای حفظ اثر درمان. - آموزش چهار مرحله‌ای پیشگیری از برگشت به منظور مواجهه بهتر با مواقع موجود بر سر راه انجام مهارت‌های مقابله‌ای. - مرور تکالیف و رفع اشکالات. - تمرین مهارت‌های آموخته شده در جلسات قبل با مشارکت مراجع. - بیان ضرورت و لزوم بکارگیری مهارت‌های آموخته شده در جریان زندگی روزمره. - ارائه‌ی خلاصه‌ای از تکنیک‌های آموزش داده شده در جلسات.

- تشکر از مراجع برای حضور در جلسات و دریافت بازخورد از جانب مراجع و گرفتن پس آزمون.

یافته‌ها

دامنه سنی شرکت‌کننده در پژوهش ۲ تا ۴۲ سال بود و برای گروه‌های ذهن آگاهی، شناختی رفتاری و گواه، میانگین و انحراف معیار سن شرکت‌کنندگان به ترتیب $35/13 \pm 3/98$ ، $33/87 \pm 3/62$ و $35/33 \pm 3/50$ بود. همچنین فراوانی (درصد فراوانی) سطح تحصیلات دیپلم و زیر دیپلم، کارشناسی و کارشناسی ارشد و بالاتر برای گروه ذهن آگاهی به ترتیب ۳ (۲۰ درصد)، ۸ (۵۳/۳ درصد) و ۴ (۲۶/۷ درصد)، برای گروه شناختی رفتاری به ترتیب ۴ (۲۶/۷ درصد)، ۸ (۵۳/۳ درصد) و ۳ (۲۰ درصد) و گواه به ترتیب ۵ (۳۳/۳ درصد)، ۷ (۴۶/۷ درصد) و ۳ (۲۰ درصد) بدست آمد. در جدول ۳ شاخص‌های توصیفی نمره کل و خرده مقیاس‌های متغیر وابسته پژوهش ارائه شده است.

جدول ۳: شاخص‌های توصیفی متغیرهای پژوهش

گروه	آزمون‌ها متغیر	پیش‌آزمون		پس‌آزمون		پیگیری
		انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	میانگین	
ذهن آگاهی	ادراک حسی درد	۳۲/۶۰	۴/۹۲	۲۷/۱۳	۲/۸۱	۳/۵۰
	ادراک عاطفی درد	۱۱/۳۳	۲/۴۱	۸/۸۷	۱/۸۱	۱/۴۰
	ارزیابی ادراک درد	۳/۶۷	۰/۷۲	۲/۴۷	۰/۷۴	۰/۷۴
	دردهای متنوع و گوناگون	۱۱/۶۷	۲/۴۱	۹/۲۰	۱/۹۳	۱/۷۷
شناختی رفتاری	نمره کلی درد	۵۹/۲۷	۷/۵۳	۴۷/۶۷	۲/۲۵	۳/۱۶
	ادراک حسی درد	۳۳/۴۷	۴/۰۱	۲۳/۸۰	۲/۸۱	۱/۸۱
	ادراک عاطفی درد	۱۱/۸۰	۱/۶۶	۷/۰۷	۰/۷۹	۰/۷۰
	ارزیابی ادراک درد	۳/۵۳	۰/۹۱	۱/۷۳	۰/۷۰	۰/۶۴
گواه	دردهای متنوع و گوناگون	۱۱/۱۳	۲/۶۱	۶/۸۷	۲/۱۷	۱/۲۴
	نمره کلی درد	۵۹/۹۳	۶/۹۹	۳۹/۴۷	۴/۷۷	۳/۴۶
	ادراک حسی درد	۳۲/۱۳	۳/۰۷	۳/۵۳	۳/۲۹	۲/۳۱
	ادراک عاطفی درد	۱۲/۵۳	۱/۶۴	۱۲/۳۳	۱/۶۳	۲/۴۹
	ارزیابی ادراک درد	۳/۱۳	۰/۸۳	۳/۶۰	۰/۶۳	۱/۱۴
	دردهای متنوع و گوناگون	۱۰/۶۷	۲/۹۴	۱۱/۶۰	۲/۶۹	۲/۴۱
	نمره کلی درد	۵۸/۴۷	۵/۷۷	۶۰/۰۷	۵/۷۹	۵/۶۴

در جدول ۳ شاخص‌های میانگین و انحراف معیار به تفکیک گروه‌ها و مراحل آزمون پژوهش برای نمره کل و خرده مقیاس‌های متغیر درد ارائه شده است. این نتایج نشان می‌دهد که برای گروه‌های مداخله میانگین نمرات در پس‌آزمون و پیگیری در مقایسه با پیش‌آزمون، کاهش محسوس‌تری را نشان می‌دهد، ولی چنین کاهش محسوس‌تری در گروه گواه مشاهده نمی‌گردد.

قبل از بررسی نتایج بدست آمده از اجرای مداخله‌های پژوهش، پیش‌فرض‌های لازم جهت انجام تحلیل واریانس اندازه‌گیری مکرر بررسی گردید. در همین رابطه مقدار آماره Z در آزمون کلموگروف اسمیرنوف برای نمره کل و خرده مقیاس‌های متغیر درد در سه مرحله پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری در سه گروه پژوهش بین $0/48$ تا $1/28$ بدست آمد که همگی معنادار نبودند ($P > 0/05$) و حاکی از نرمال بودن توزیع متغیرها داشت. همچنین مقدار آماره بدست آمده برای آزمون F لوین بین $0/28$ تا $2/39$ بود که همگی معنادار نبودند ($P > 0/05$) و حاکی از همگنی واریانس متغیرها در گروه‌ها داشت. همچنین مقدار آزمون موچلی برای نمره کل درد $P = 0/43$ ، $x^2 = 1/66$ و $P = 0/96$ (Mauchly's $s = 0/96$) و خرده مقیاس‌های ادراک حسی درد $P = 0/12$ ، $x^2 = 4/20$ و $P = 0/16$ ، ادراک عاطفی درد $P = 0/16$ ،

$x^2=3/72$ و $\text{Mauchly's } s=0/91$ ، ادراک رزیابی درد ($P=0/47$ و $x^2=1/52$ ، $\text{Mauchly's } s=0/96$) و دردهای متنوع و گوناگون ($P=0/91$)، همچنین مقادیر بدست آمده از آزمون ام‌باکس حاکی از برقرار بودن پیش‌فرض همگنی ماتریس‌های واریانس - کوواریانس بود. به ترتیب $x^2=0/18$ و $\text{Mauchly's } s=0/99$ ، $F=1/08$ ، $P=0/53$ ، با رعایت پیش‌فرض‌ها، جهت بررسی تفاوت "اثربخشی درمان مبتنی بر ذهن‌آگاهی و درمان شناختی رفتاری بر کاهش درد بیماران مبتلا به سردردهای میگرنی" ابتدا نتایج آزمون تحلیل واریانس چندمتغیری مورد بررسی قرار گرفت که نتایج آن در جدول ۴ ارائه شده است.

جدول ۴. نتایج آزمون تحلیل واریانس چند متغیری

شاخص	ارزش	F	df فرضیه	df خطا	P	اندازه اثر	توان آزمون
اثر پیلایی	۱/۱۹	۳/۹۳	۲۴	۶۴	۰/۰۰۱	۰/۶۰	۱
لامبدای ویلکز	۰/۰۴	۹/۹۴	۲۴	۶۲	۰/۰۰۱	۰/۷۹	۱
اثر هوتلینگ	۱۷/۰۲	۲۱/۲۷	۲۴	۶۰	۰/۰۰۱	۰/۸۹	۱
بزرگترین ریشه روی	۴۴/۶۹	۴۴/۵۰	۱۲	۳۲	۰/۰۰۱	۰/۹۴	۱

با توجه به اینکه مقدار سطح معناداری بدست آمده برای هر چهار شاخص آزمون تحلیل واریانس چندمتغیری‌ها در سطح $0/001$ معنادار است، بنابراین می‌توان گفت که حداقل میان یکی از متغیرها در گروه‌های پژوهش تفاوت وجود دارد. برای بررسی این مورد که در کدام متغیرها و کدام زمان‌ها تفاوت معناداری میان گروه‌های پژوهش تفاوت وجود دارد، نتایج آزمون تحلیل واریانس اندازه‌گیری مکرر در جدول ۴ ارائه شده است.

جدول ۴. نتایج تحلیل واریانس اندازه‌گیری مکرر جهت بررسی تفاوت اثربخشی درمان مبتنی بر ذهن‌آگاهی و درمان شناختی رفتاری بر کاهش درد بیماران مبتلا به سردردهای میگرنی

منبع	متغیر	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	F	p	اندازه اثر
زمان	ادراک حسی درد	۱۵۱۷/۳۷۸	۲	۷۵۸/۶۸۹	۹۵/۳۰۳	۰/۰۰۱	۰/۶۹۴
	ادراک عاطفی درد	۲۵۲/۹۲۳	۲	۱۲۶/۴۶۷	۵۰/۳۳۱	۰/۰۰۱	۰/۵۴۵
	ادراک ارزیابی درد	۳۷/۴۳۷	۲	۱۸/۷۱۹	۲۶/۳۰۳	۰/۰۰۱	۰/۳۸۵
	دردهای متنوع و گوناگون	۲۳۹/۷۴۸	۲	۱۱۹/۸۷۴	۲۹/۹۴۱	۰/۰۰۱	۰/۴۱۶
زمان × عضویتی گروهی	نمره کلی درد	۵۸۴۱/۳۷۸	۲	۲۹۲۰/۶۸۹	۱۴۱/۳۷۴	۰/۰۰۱	۰/۷۷۱
	ادراک حسی درد	۷۵۱/۲۴۴	۴	۱۸۷/۸۱۱	۲۳/۵۹۲	۰/۰۰۱	۰/۵۲۹
	ادراک عاطفی درد	۱۷۳/۳۳۳	۴	۴۳/۳۳۳	۱۷/۲۴۶	۰/۰۰۱	۰/۴۵۱
	ادراک ارزیابی درد	۴۶/۷۸۵	۴	۱۱/۶۹۶	۱۶/۴۳۶	۰/۰۰۱	۰/۴۳۹
گروه	دردهای متنوع و گوناگون	۱۶۵/۹۴۱	۴	۴۱/۴۸۵	۱۰/۳۶۲	۰/۰۰۱	۰/۳۳۰
	نمره کلی درد	۳۵۷۱/۲۴۴	۴	۸۹۲/۸۱۱	۴۳/۲۱۶	۰/۰۰۱	۰/۶۷۳
	ادراک حسی درد	۹۷۴/۴۴۴	۲	۴۸۷/۲۲۲	۳۲/۵۸۷	۰/۰۰۱	۰/۶۰۸
	ادراک عاطفی درد	۴۷۸/۸۰۰	۲	۲۳۹/۴۰۰	۶۲/۸۹۵	۰/۰۰۱	۰/۷۵۰
ادراک ارزیابی درد	دردهای متنوع و گوناگون	۴۸/۷۷۰	۲	۲۴/۳۸۵	۴۸/۴۱۲	۰/۰۰۱	۰/۶۹۷
	نمره کلی درد	۲۴۴/۸۵۹	۲	۱۲۲/۴۳۰	۱۲/۵۳۵	۰/۰۰۱	۰/۳۷۴
نمره کلی درد		۵۶۳۳/۹۱۱	۲	۲۸۱۶/۹۵۶	۵۹/۸۸۴	۰/۰۰۱	۰/۷۴۰

نتایج بدست آمده در جدول ۴ نشان می‌دهد که مقدار F برای منبع تغییرات زمان (پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری) گروه (ذهن-آگاهی، شناختی رفتاری و گواه) و تعامل زمان و گروه معنادار است ($P=0/001$). برای بررسی نقاط تفاوت موجود مقایسه زوجی بین گروه‌های پژوهش در هر سه مرحله زمان (پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری) به تفکیک در جدول ۵ ارائه شده است.

مقایسه اثربخشی درمان مبتنی بر ذهن آگاهی و درمان شناختی رفتاری بر کاهش درد بیماران مبتلا به سردردهای میگرنی
Comparing the effectiveness of mindfulness-based therapy and cognitive behavioral therapy on reducing pain in...

جدول ۵. نتایج مقایسه زوجی درد و خرده مقیاس‌های آن در بین گروه‌های پژوهش

مقدار p	خطای استاندارد برآورد	تفاوت میانگین	مقایسه	متغیرها	زمان
۰/۵۶۳	۱/۴۹	-۰/۸۷	شناختی رفتاری	ذهن آگاهی	پیش
۰/۷۵۵	۱/۴۹	۰/۴۷	گواه		آزمون
۰/۳۷۵	۱/۴۹	۱/۳۳	گواه	شناختی رفتاری	
۰/۵۱۳	۰/۷۱	-۰/۴۷	شناختی رفتاری	ذهن آگاهی	ادراک عاطفی درد
۰/۰۹۷	۰/۷۱	-۱/۲۰	گواه		
۰/۳۰۶	۰/۷۱	-۰/۷۳	گواه	شناختی رفتاری	
۰/۶۶۲	۰/۳۰	۰/۱۳	شناختی رفتاری	ذهن آگاهی	ادراک ارزیابی درد
۰/۰۸۵	۰/۳۰	۰/۵۳	گواه		
۰/۱۹۳	۰/۳۰	۰/۴۰	گواه	شناختی رفتاری	
۰/۵۸۷	۰/۹۷	۰/۵۳	شناختی رفتاری	ذهن آگاهی	دردهای متنوع و گوناگون
۰/۳۱۰	۰/۹۷	۱	گواه		
۰/۶۳۴	۰/۹۷	۰/۴۷	گواه	شناختی رفتاری	
۰/۷۹۰	۲/۴۸	-۰/۶۷	شناختی رفتاری	ذهن آگاهی	
۰/۷۴۹	۲/۴۸	۰/۸۰	گواه		نمره کلی درد
۰/۵۵۸	۲/۴۸	۱/۴۷	گواه	شناختی رفتاری	
۰/۰۰۲	۰/۹۹	۳/۳۳	شناختی رفتاری	ذهن آگاهی	پس
۰/۰۰۱	۰/۹۹	-۵/۴۰	گواه		آزمون
۰/۰۰۱	۰/۹۹	-۸/۷۳	گواه	شناختی رفتاری	
۰/۰۰۲	۰/۵۴	۱/۸۰	شناختی رفتاری	ذهن آگاهی	ادراک عاطفی درد
۰/۰۰۱	۰/۵۴	-۳/۴۷	گواه		
۰/۰۰۱	۰/۵۴	-۵/۲۷	گواه	شناختی رفتاری	
۰/۰۰۶	۰/۲۵	۰/۷۳	شناختی رفتاری	ذهن آگاهی	ادراک ارزیابی درد
۰/۰۰۱	۰/۲۵	-۱/۱۳	گواه		
۰/۰۰۱	۰/۲۵	-۱/۸۷	گواه	شناختی رفتاری	
۰/۰۰۸	۰/۸۳	۲/۳۳	شناختی رفتاری	ذهن آگاهی	دردهای متنوع و گوناگون
۰/۰۰۱	۰/۸۳	-۲/۴۰	گواه		
۰/۰۰۱	۰/۸۳	-۴/۷۳	گواه	شناختی رفتاری	
۰/۰۰۱	۱/۶۵	۸/۲۰	شناختی رفتاری	ذهن آگاهی	
۰/۰۰۱	۱/۶۵	-۱۲/۴۰	گواه		نمره کلی درد
۰/۰۰۱	۱/۶۵	-۲۰/۶۰	گواه	شناختی رفتاری	
۰/۰۰۱	۰/۹۶	۵/۸۷	شناختی رفتاری	ذهن آگاهی	پهچگیری
۰/۰۰۱	۰/۹۶	-۶/۴۰	گواه		
۰/۰۰۱	۰/۹۶	-۱۲/۲۷	گواه	شناختی رفتاری	
۰/۰۱	۰/۶۲	۱/۶۷	شناختی رفتاری	ذهن آگاهی	ادراک عاطفی درد
۰/۰۰۱	۰/۶۲	-۵/۵۳	گواه		
۰/۰۰۱	۰/۶۲	-۷/۲۰	گواه	شناختی رفتاری	
۰/۰۰۳	۰/۳۱۸	۱	شناختی رفتاری	ذهن آگاهی	ادراک ارزیابی درد
۰/۰۰۱	۰/۳۱۸	-۱/۹۳	گواه		
۰/۰۰۱	۰/۳۱۸	-۲/۹۳	گواه	شناختی رفتاری	
۰/۰۰۳	۰/۸۵	۲/۷۳	شناختی رفتاری	ذهن آگاهی	دردهای متنوع و گوناگون
۰/۰۰۲	۰/۸۵	-۲/۸۷	گواه		
۰/۰۰۱	۰/۸۵	-۵/۶۰	گواه	شناختی رفتاری	
۰/۰۰۱	۱/۶۹	۱۱/۱۳	شناختی رفتاری	ذهن آگاهی	
۰/۰۰۱	۱/۶۹	-۱۶/۸۷	گواه		نمره کلی درد
۰/۰۰۱	۱/۶۹	-۰/۲۸	گواه	شناختی رفتاری	

نتایج بدست آمده در جدول ۵ نشان داد که بین نمره کل متغیر درد و خرده مقیاس‌های آن در مرحله پیش‌آزمون بین سه گروه پژوهش تفاوت معناداری وجود ندارد ($P>0/05$). همچنین نتایج بدست آمده نشان می‌دهد که هر دو گروه آزمایش در مرحله پس‌آزمون و پیگیری به صورت معناداری میانگین کمتری در مقایسه با گروه گواه در نمره کل و خرده مقیاس متغیر درد کسب کرده‌اند ($P<0/05$) که حاکی از اثربخشی هر دو مداخله بود. همچنین نتایج نشان داد که گروه مداخله شناختی رفتاری در مقایسه با گروه ذهن‌آگاهی در متغیر درد و خرده‌مقیاس‌های آن به صورت معناداری میانگین کمتری کسب کرده‌اند ($P<0/05$) که حاکی از اثربخشی بیشتر مداخله شناختی رفتاری در کاهش ادراک درد و خرده مقیاس‌های آن بوده است.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف پژوهش حاضر مقایسه اثربخشی درمان مبتنی بر ذهن‌آگاهی و درمان شناختی رفتاری بر کاهش درد بیماران مبتلا به سردردهای میگرنی بود. نتایج پژوهش بیانگر اثربخشی درمان ذهن‌آگاهی بر کاهش درد و خرده مقیاس‌آن در بیماران مبتلا به سردردهای میگرنی بود. این یافته با نتایج بدست آمده از پژوهش‌های ولز و همکاران (۲۰۲۱)، زانگ و همکاران (۲۰۱۷)، ولز و همکاران (۲۰۲۰)، پاردوس - گاسکون و همکاران (۲۰۲۱)، ایزدی خواه و همکاران (۱۳۹۹) و افضلی و همکاران (۱۳۹۹) همسو بود. در تبیین این یافته می‌توان به این نکته اشاره کرد که آموزش ذهن‌آگاهی با توجه به اینکه قضاوت‌های ذهنی و حالت‌های فاجعه‌انگاری را کاهش می‌دهد، می‌تواند با کاهش ادراک هیجانی و حسی درد و همچنین کاهش ارزیابی‌های منفی گردد. در همین رابطه باید توجه کرد که عوامل روان‌شناختی مانند نگرانی، ترس و استرس فعال‌کننده سردردهای میگرنی هستند (اوریتس و همکاران، ۲۰۲۰). در همین رابطه استفاده از آموزش‌های ذهن‌آگاهی مانند تمرکز بر آرامش بدنی و عدم قضاوت منفی از شرایط و رویدادهای رخ داد احتمالاً بتواند از شدت عوامل فعال‌کننده دردهای میگرنی بکاهد. آموزش این تکنیک‌ها به بیماران مبتلا به سردرد میگرنی می‌تواند میزان دردهای عضلانی و تنش‌های ذهنی و بدنی آنان را کاهش دهد. زیرا آنان با آگاهی از احساسات بدنی و جسمانی خود در طی این تکنیک‌ها، میزان آگاهی خویش را نسبت به مشکلات فیزیکی و درد خود بالا برده و نگرانی‌ها فاجعه‌انگار را کاهش می‌دهد. در شرایطی که پاسخ‌های عاطفی به استرس، شایع‌ترین محرک دردهای میگرن است (پروکا، ۲۰۱۴؛ کرسول و همکاران، ۲۰۱۴)، استفاده از تکنیک‌های مانند تنفس بدنی و اسکن بدنی که مانع از عملکرد خودکار و مخرب پردازش عاطفی می‌شود، احتمالاً با کاهش دردهای حسی و عاطفی مرتبط با میگرن همراه گردد.

همچنین نتایج پژوهش بیانگر اثربخشی درمان شناختی رفتاری بر کاهش درد و خرده مقیاس‌های آن در بیماران مبتلا به سردردهای میگرنی بود. این یافته با نتایج پژوهش‌های انگ و همکاران (۲۰۱۷)، بی و همکاران (۲۰۲۱)، فیدا و همکاران (۲۰۱۹) و الهام و همکاران (۱۴۰۱) همسو بود. در تبیین این یافته باید به این مورد توجه کرد که درد مختل‌کننده زندگی روزمره بیماران میگرنی تا حدودی به وسیله عوامل روان‌شناختی مانند اضطراب و فاجعه‌انگاری پیرامون عدم اتمام درد، تشدید می‌گردد (اوریتس و همکاران، ۲۰۲۰). در همین رابطه مداخله ارائه شده برای گروه شناختی رفتاری در پژوهش حاضر بر اصلاح باورها و شناخت‌های ناکارآمدی تمرکز داشت که منجر به این فاجعه‌انگاری و تشدید درد می‌شدند. همچنین مداخله شناختی رفتاری به گروه مورد مداخله آموزش‌های پیرامون تغییر توجه از نواحی درد بدنی و احساس‌های ناخوشایند مرتبط با درد و تلاش برای برنامه‌ریزی فعالیت‌های خوشایند را مورد توجه قرار داد. احساس ناتوانی و اداراک درد و نارضایتی از زندگی از عوامل اساسی تداوم بخش دردهای میگرنی است (ایگنبروت^۱ و همکاران، ۲۰۲۱). بر همین اساس می‌توان این احتمال را داد که تکنیک‌های تغییر توجه و برنامه‌ریزی رفتارها و فعالیت‌های خوشایند، احتمالاً از شدت عوامل تدام بخش درد میگرنی کاسته باشد. همچنین باید توجه کرد که بخشی از دردهای میگرنی با احساس خستگی و کلافگی فعال می‌گردند (المتولی و همکاران، ۲۰۲۰). در همین رابطه در مداخله شناختی رفتاری ارائه شده به آموزش مدیریت برنامه‌ها و مدیریت زمان جهت غلبه بر این کلافگی‌ها و احساس خستگی اقدام شد. به نظر می‌رسد که این مداخله‌ها در مدیریت موقعیت‌های که باعث ایجاد سردرد می‌شود، اثربخش هستند (فیدا و همکاران، ۲۰۱۹).

در نهایت نتایج پژوهش نشان داد که درمان شناختی رفتاری در مقایسه با مداخله ذهن‌آگاهی بر کاهش درد و خرده مقیاس‌های آن در بیماران مبتلا به سردردهای میگرنی موثرتر بود. این یافته با نتیجه بدست آمده از پژوهش ایزدی خواه و همکاران (۱۳۹۹) همسو بود.

مقایسه اثربخشی درمان مبتنی بر ذهن آگاهی و درمان شناختی رفتاری بر کاهش درد بیماران مبتلا به سردردهای میگرنی
Comparing the effectiveness of mindfulness-based therapy and cognitive behavioral therapy on reducing pain in...

البته برخی از پژوهش‌ها مانند فیدا و همکاران (۲۰۱۹) و الهام و همکاران (۱۴۰۱) تفاوتی در اثربخشی این دو درمان در میان بیماران میگرنی گزارش نکرده‌اند. هر چند این پژوهش بر متغیر ادراک درد تمرکز نداشته‌اند و بر متغیرهای دیگر نظر سرمایه عاطفی و مدیریت درد متمرکز بوده‌اند. در تبیین یافته بدست آمده می‌توان گفت که مداخله شناختی رفتاری در مقایسه با مداخله ذهن آگاهی فشار و مسئولیت اجرای مداخله کمتری را بر مراجع وارد می‌کند (برون^۱ و همکاران، ۲۰۱۱). این امر احتمالاً بتواند برای بیماران میگرنی نکته‌ای کلیدی باشد. چرا که دردهای میگرنی به مدت طولانی ادامه دارند و امکان تمرکز و توجه مداوم که در درمان ذهن آگاهی مورد نیاز است را دشوار می‌سازد. بنابراین این احتمال را می‌توان داد که درمان شناختی رفتاری با توجه به اینکه رهنمودی است و درمانگر نقش فعالی را بر عهده می‌گیرد، احتمالاً با فشار و انرژی کمتری از بیماران میگرنی همراه می‌گردد. کم بودن فشار از جانب درمان ارائه شده می‌تواند با کاهش خطر عوامل فعال ساز سردردهای میگرنی همراه گردد. این درحالی است که درمان ذهن آگاهی نیاز دارد که افراد دریافت کننده آن به صورت متمرکز و فعال درگیر جلسات مداخله شوند و تکنیک‌های و تمرین‌های عمیق ذهن آگاهی را دنبال و تمرین کنند. بررسی تجارب شرکت کننده در درمان‌های ذهن آگاهی نیاز بیانگر این بوده که تجربه درمانی برای آنها تا حدودی دشوار و همراه با حس مبارزه بوده است (چادویک^۲ و همکاران، ۲۰۱۱؛ آلن^۳ و همکاران، ۲۰۰۹). با توجه به اینکه احساس خستگی و فشار روانی از عوامل فعال ساز دردهای میگرنی هستند (اوریتس و همکاران، ۲۰۲۰)، بنابراین می‌توان این احتمال را داد که درمان ذهن آگاهی با این خطر روبرو بوده است که کمتر توانسته از شدت فعالیت عوامل فعال ساز میگرنی بکاهد.

در مجموع نتایج بدست آمده نشان داد که هر دو درمان ذهن آگاهی و درمان شناختی رفتاری بر کاهش درد بیماران مبتلا به سردردهای میگرنی اثربخش است و اثربخشی برای درمان شناختی رفتاری بیشتر است. نتایج بدست آمده این امیدواری را می‌دهد که استفاده از هر دو درمان برای بیماران میگرنی بتواند با کاهش درد همراه باشد، با این تفاوت که اولویت استفاده از جهت اثربخشی بیشتر برای درمان شناختی رفتاری است.

با این حال نباید از محدودیت‌های پژوهش غافل شد. روش نمونه‌گیری پژوهش حاضر به صورت دردسترس بود، بنابراین محدودیت عمده پژوهش حاضر عدم نمونه‌گیری تصادفی و در نتیجه کاهش تعمیم‌پذیری نتایج بود. علاوه بر این باید توجه کرد که شرکت کنندگان در پژوهش حاضر فقط محدود به زنان بود. بر همین اساس پیشنهاد می‌شود که پژوهش‌های آتی مشابه با مشارکت مردان نیز صورت بگیرد.

منابع

- ابراهیمی، ف؛ نجمی ورزنه، ف؛ محمدی، ی؛ رازقی جهرمی، س؛ نجمی ورزنه، ف. و تقا، م. (۱۳۹۷). انواع سردردهای تنشی و میگرنی میان کارکنان پزشکی در بیمارستان سینا، تهران، ایران. *مجله علوم اعصاب شفای خاتم*، ۶ (۲)، ۲۵-۳۰. [10.29252/shefa.6.2.25](https://doi.org/10.29252/shefa.6.2.25)
- افضلی، م؛ قائمی، ف؛ درتاج، ف. و باقری، ف. (۱۳۹۹). مقایسه اثربخشی آموزش ذهن آگاهی و تحریک فراجمجمه‌ای مغز با استفاده از جریان مستقیم الکتریکی بر کیفیت زندگی زنان مبتلا به سردرد میگرنی. *سلامت جامعه*، ۱۴ (۳)، ۱-۱۲. [10.22123/chj.2020.226455.1482](https://doi.org/10.22123/chj.2020.226455.1482)
- الهام، آ؛ گل پرور، م. و سجادیان، ا. (۱۴۰۱). مقایسه اثربخشی رفتاردرمانی شناختی با شناخت‌درمانی مبتنی بر ذهن آگاهی و آموزش شادکامی فوردایس بر سرمایه عاطفی زنان مبتلا به میگرن. *دوماه نامه علمی - پژوهشی فیض*، ۲۶ (۴)، ۴۴۶-۴۵۶. kaums.ac.ir/article-1-4645
- ایزدی خواه، ا؛ انصاری شهیدی، م؛ رضایی جمالویی، ح؛ حقایق، عباس. (۱۳۹۹). مقایسه اثر بخشی درمان ذهن آگاهی و ریلکسیشن بر شدت درد در بیماران مبتلا به سردرد های میگرنی. *بیهوشی و درد*، ۱۱ (۳)، ۲۸-۴۲. <http://jap.iuims.ac.ir/article-1-5523-fa.html>
- تنهایی، ز؛ فتحی آشتیانی، ع؛ امینی، م؛ واحدی، ه. و شقاقی، فرهاد. (۱۳۹۱). اعتباریابی پرسشنامه تجدیدنظر شده درد مک گیل بر روی بیماران مبتلا به IBS. *نشریه گوارش*، ۱۷ (۲)، ۹۱-۹۶. [10.1080/14737175.1715212](https://doi.org/10.1080/14737175.1715212)
- Allen, M., Bromley, A., Kuyken, W., & Sonnenberg, S. J. (2009). Participants' experiences of mindfulness-based cognitive therapy: "it changed me in just about every way possible". *Behavioural and cognitive psychotherapy*, 37(4), 413-430. [10.1017/S135246580999004X](https://doi.org/10.1017/S135246580999004X)
- Bae, J. Y., Sung, H. K., Kwon, N. Y., Go, H. Y., Kim, T. J., Shin, S. M., & Lee, S. (2021). Cognitive behavioral therapy for migraine headache: A systematic review and meta-analysis. *Medicina*, 58(1), 44. [10.3390/medicina58010044](https://doi.org/10.3390/medicina58010044)

1 Brown

2 Chadwick

3 Allen

- Brown, L. A., Gaudiano, B. A., & Miller, I. W. (2011). Investigating the similarities and differences between practitioners of second-and third-wave cognitive-behavioral therapies. *Behavior modification*, 35(2), 187-200. <https://doi.org/10.1177/0145445510393730>
- Chadwick, P., Kaur, H., Swelam, M., Ross, S., & Ellett, L. (2011). Experience of mindfulness in people with bipolar disorder: A qualitative study. *Psychotherapy Research*, 21(3), 277-285. [10.1080/10503307.2011.565487](https://doi.org/10.1080/10503307.2011.565487)
- Cherkin, D. C., Sherman, K. J., Balderson, B. H., Cook, A. J., Anderson, M. L., Hawkes, R. J., ... & Turner, J. A. (2016). Effect of mindfulness-based stress reduction vs cognitive behavioral therapy or usual care on back pain and functional limitations in adults with chronic low back pain: a randomized clinical trial. *Jama*, 315(12), 1240-1249. [10.1001/jama.2016.2323](https://doi.org/10.1001/jama.2016.2323)
- Creswell, J. D., Pacilio, L. E., Lindsay, E. K., & Brown, K. W. (2014). Brief mindfulness meditation training alters psychological and neuroendocrine responses to social evaluative stress. *Psychoneuroendocrinology*, 44, 1-12. [10.1016/j.psycheneu.2014.02.007](https://doi.org/10.1016/j.psycheneu.2014.02.007)
- Dobson, D., & Dobson, K. S. (2018). *Evidence-based practice of cognitive-behavioral therapy*. Guilford publications.
- Dworkin, R. H., Turk, D. C., Revicki, D. A., Harding, G., Coyne, K. S., Peirce-Sandner, S., ... & Melzack, R. (2009). Development and initial validation of an expanded and revised version of the Short-form McGill Pain Questionnaire (SF-MPQ-2). *Pain*, 144(1-2), 35-42. [10.1016/j.pain.2009.02.007](https://doi.org/10.1016/j.pain.2009.02.007)
- Dworkin, R. H., Turk, D. C., Trudeau, J. J., Benson, C., Biondi, D. M., Katz, N. P., & Kim, M. (2015). Validation of the Short-form McGill Pain Questionnaire-2 (SF-MPQ-2) in acute low back pain. *The journal of pain*, 16(4), 357-366. [10.1016/j.jpain.2015.01.012](https://doi.org/10.1016/j.jpain.2015.01.012)
- Eigenbrodt, A. K., Ashina, H., Khan, S., Diener, H. C., Mitsikostas, D. D., Sinclair, A. J., ... & Ashina, M. (2021). Diagnosis and management of migraine in ten steps. *Nature Reviews Neurology*, 17(8), 501-514. [10.1038/s41582-021-00509-5](https://doi.org/10.1038/s41582-021-00509-5)
- El-Metwally, A., Toivola, P., AlAhmary, K., Bahkali, S., AlKhathaami, A., Al Ammar, S. A., ... & Almustanyir, S. (2020). The epidemiology of migraine headache in Arab countries: a systematic review. *The Scientific World Journal*, 4790254. <https://doi.org/10.1155/2020/4790254>
- Faetta, N., Natalucci, G., Baglioni, V., Giannotti, F., Cerutti, R., & Guidetti, V. (2019). Behavioral therapies in headache: focus on mindfulness and cognitive behavioral therapy in children and adolescents. *Expert Review of Neurotherapeutics*, 19(12), 1219-1228. [10.1080/14737175.2019.1654859](https://doi.org/10.1080/14737175.2019.1654859)
- Kazantzis, N., Luong, H. K., Usatoff, A. S., Impala, T., Yew, R. Y., & Hofmann, S. G. (2018). The processes of cognitive behavioral therapy: A review of meta-analyses. *Cognitive Therapy and Research*, 42(4), 349-357. [10.1007/s10608-018-9920-y](https://doi.org/10.1007/s10608-018-9920-y)
- Khoo, E. L., Small, R., Cheng, W., Hatchard, T., Glynn, B., Rice, D. B., ... & Poulin, P. A. (2019). Comparative evaluation of group-based mindfulness-based stress reduction and cognitive behavioural therapy for the treatment and management of chronic pain: A systematic review and network meta-analysis. *Evidence-Based Mental Health*, 22(1), 26-35. [10.1136/ebmental-2018-300062](https://doi.org/10.1136/ebmental-2018-300062)
- Knoerl, R., Lavoie Smith, E. M., & Weisberg, J. (2016). Chronic pain and cognitive behavioral therapy: An integrative review. *Western journal of nursing research*, 38(5), 596-628. [10.1177/019394591561586](https://doi.org/10.1177/019394591561586)
- Ng, Q. X., Venkatanarayanan, N., & Kumar, L. (2017). A systematic review and meta-analysis of the efficacy of cognitive behavioral therapy for the management of pediatric migraine. *Headache: The Journal of Head and Face Pain*, 57(3), 349-362. [10.1111/head.13016](https://doi.org/10.1111/head.13016)
- Pardos-Gascón, E. M., Narambuena, L., Leal-Costa, C., & Van-der Hofstadt-Román, C. J. (2021). Differential efficacy between cognitive-behavioral therapy and mindfulness-based therapies for chronic pain: Systematic review. *International Journal of Clinical and Health Psychology*, 21(1), 100197. [10.1016/j.ijchp.2020.08.001](https://doi.org/10.1016/j.ijchp.2020.08.001)
- Peroutka, S. J. (2014). What turns on a migraine? A systematic review of migraine precipitating factors. *Current pain and headache reports*, 18(10), 1-6. [10.1007/s11916-014-0454-z](https://doi.org/10.1007/s11916-014-0454-z)
- Turner, J. A., Anderson, M. L., Balderson, B. H., Cook, A. J., Sherman, K. J., & Cherkin, D. C. (2016). Mindfulness-based stress reduction and cognitive behavioral therapy for chronic low back pain: similar effects on mindfulness, catastrophizing, self-efficacy, and acceptance in a randomized controlled trial. *Pain*, 157(11), 2434-2444. <https://doi.org/10.1097/j.pain.0000000000000635>
- Urits, I., Patel, M., Putz, M. E., Monteferrante, N. R., Nguyen, D., An, D., ... & Viswanath, O. (2020). Acupuncture and its role in the treatment of migraine headaches. *Neurology and therapy*, 9(2), 375-394. [10.6084/m9.figshare.12981695](https://doi.org/10.6084/m9.figshare.12981695)
- Wang, H., Song, T., Wang, W., & Zhang, Z. (2019). TRPM2 participates the transformation of acute pain to chronic pain during injury-induced neuropathic pain. *Synapse*, 73(10), e22117. <https://doi.org/10.1002/syn.22117>
- Wells, R. E., O'Connell, N., Pierce, C. R., Estave, P., Penzien, D. B., Loder, E., ... & Houle, T. T. (2021). Effectiveness of mindfulness meditation vs headache education for adults with migraine: a randomized clinical trial. *JAMA internal medicine*, 181(3), 317-328. [10.1001/jamainternmed.2020.7090](https://doi.org/10.1001/jamainternmed.2020.7090)
- Wells, R. E., Seng, E. K., Edwards, R. R., Victorson, D. E., Pierce, C. R., Rosenberg, L., ... & Schuman-Olivier, Z. (2020). Mindfulness in migraine: A narrative review. *Expert review of neurotherapeutics*, 20(3), 207-225. [10.1080/14737175.2020.1715212](https://doi.org/10.1080/14737175.2020.1715212)
- Zhang, Y., Dennis, J. A., Leach, M. J., Bishop, F. L., Cramer, H., Chung, V. C., ... & Adams, J. (2017). Complementary and alternative medicine use among US adults with headache or migraine: results from the 2012 National Health Interview Survey. *Headache: The Journal of Head and Face Pain*, 57(8), 1228-1242. [10.1111/head.13148](https://doi.org/10.1111/head.13148)

مقایسه اثربخشی درمان مبتنی بر ذهن‌آگاهی و درمان شناختی رفتاری بر کاهش درد بیماران مبتلا به سردردهای میگرنی
Comparing the effectiveness of mindfulness-based therapy and cognitive behavioral therapy on reducing pain in...